

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Vi ser altså ikke en samlet revision af grundloven som en ondsindet bagtanke. Det er et erklæret politisk ønske, som i øvrigt deles af mange politiske partier og af mange, som har beskæftiget sig med spørgsmålet, så der er ikke nogen negative bagtanker.

Som hr. Langballe måske ved, må man undertiden, når man ikke kan tage skridtet fuldt ud eller tage et stort skridt, nøjes med et lille skridt. Nu er både regeringen, Venstre og De Konservative jo bange for Dansk Folkeparti – det er jo ufatteligt, så stor indflydelse de herrer har på dansk politik – og man ved godt, at det at tage skridtet fuldt ud ville sætte blodet i kog og følelserne ud af kontrol i Dansk Folkeparti, og derfor vil man ikke være med til en egentlig samlet revision. Men så siger vi: O.k., hvis vi kun kan få ændret § 2, er det det, vi vil samle kræfterne om.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Jeg har flere gange, senest grundlovsdag 2005, hørt Niels Helveg Petersen ironisere over ordlyden af grundlovens § 2. Regeringsformen er indskrænket-monarkisk, har Niels Helveg Petersen citeret ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

For god ordens skyld: Vi skal lige have hr. med.

Søren Krarup (DF):

Hr. Niels Helveg Petersen citerede § 2, hvorefter han foldede sig ud i morsomheder over dette indskrænkede monarkiske, og naturligvis var det just ordet indskrænket, der måtte holde for. Grundlovstaleren lod sin ironi og sit vid slynge sig i yndefulde guirlander om dette udtryk, der altså knytter sig til monarkiet, og hr. Niels Helveg Petersen lod på sin vittige måde forstå, at her er grundloven ved at være majestætsfornærmende – indskrænket er jo en yderst krænkende betegnelse, ikke sandt? Og den radikale forsamling på græsplænen foran talerstolen morede sig behørigt over den vittige tale.

KL 16.45

Jeg må tilstå, at jeg har hørt dette som et både tankevækkende og afslørende udtryk for det radikale niveau. Hver forsamling og hvert parti

har jo sin stil. Og jeg har sagt til mig selv, når jeg hørte talerens morsomhed om udtrykket indskrænket-monarkisk, at i Det Radikale Venstre er man ikke karrige, her kan man more sig over lidt, her ler man taknemmeligt over de mest puerile, flade vittigheder. Så meget mere forbavset er jeg blevet over at se vittigheden marchere ind i Folketinget og gøre krav på at blive taget alvorligt.

Dette lovforslag, L 3, vil på samme måde som grundlovstaleren på græsplænen påstå, at betegnelsen indskrænket-monarkisk er komisk og uforståelig. Også her i Folketinget skal vi om ikke le, så dog finde grundlovens ordvalg i § 2 oldnordisk og uforståeligt, på trods af at enhver jo kan forstå, hvad det betyder.

At regeringsformen i Danmark er indskrænket-monarkisk betyder såmænd, at Danmark er et monarki, hvor monarkiets magt er begrænset af de i grundloven efterfølgende bestemmelser. Enkelt og uimodsigeligt. Sådan er Danmark en selvstændig stat, hvis styreform bygger på folkestyre og lov og ret, og ingen djævel, heller ikke en radikal grundlovstaler, behøver at være i tvivl om dette enkle.

I det foreliggende lovforslag indvendes: Hvorfor ikke sige, hvordan det hænger sammen i Danmark? Svaret er, at det jo er sagt. Det siges i grundlovens § 2, hvori det hedder: »Regeringsformen er indskrænket-monarkisk.« Her står det; her står, at Danmark er et selvstændigt monarki med folkestyre og lov og ret. Og hvorfor gentage, hvad der står? Det skal siges klarere, hævder de pædagogiske forslagsstillere. Det hedder i forslagets bemærkninger: »Sætningen »Styreform er indskrænket-monarkisk« i den nuværende grundlovs § 2 rummer på ingen måde en tilfredsstillende beskrivelse af det gældende danske forfatningssystem.«

Jeg svarer: Denne sætning er fuldt tilfredsstillende i Danmark anno 2006. Vi ved, hvad den betyder. Vi har lært det igennem 150 års danmarkshistorie og forfatningshistorie. § 2 i vores grundlov betyder, at Danmark er en selvstændig stat, hvis styreform bygger på folkestyre og lov og ret.

Hvis dette er, hvad § 2 betyder, hvorfor så ikke sige det med klare ord? indvender vore pædagogiske forslagsstillere. Svaret er, at denne pædagogiske interesse i det, forslagsstillerne kalder en tilfredsstillende beskrivelse, indeholder en tvivlsom hensigt.

Via det pædagogiske eller sprogligt tilfredsstillende vil forslagsstillerne i virkeligheden ind-